

Dames en Heren,

Er iets goed nieuws en slecht nieuws.

Het goede nieuws is dat ik maar twee dingen te zeggen heb.

Het slechte nieuws is dat het toch lang zal duren eer om die twee puntjes uit te leggen.

Om te beginnen wil ik toch iets vertellen over de manier waarop die boek tot stand gekomen is. Dirk Musschoot, een zeer succesvol auteur en journalist, stelde mij een paar weken geleden aan het publiek voor als 'de man die biografieën schrijft aan de lopende band'. Ik dat beeld van mij als veelschrijver en snelschrijver toch even nuanceren.

Dit is inderdaad op anderhalf jaar tijd al mijn vierde boek dat vandaag wordt voorgesteld, maar daar moet u nu niet uit afleiden dat ik maar een kwartaal zou nodig hebben om een biografie te schrijven.

Dat is natuurlijk niet zo. Om dat te illustreren kan ik u bijvoorbeeld zeggen,

- Dat ik al in december 2014 voor de eerste keer in het stadsarchief ben gedoken op zoek naar informatie over Vina Bovy;
- Dat ik al in juni 2016 ik voor het eerst op internet heb gekeken wat aan er literatuur bestond over Anseele

Maar dit vierde boek, de biografie van Freek Neiryndck, dat is inderdaad een echt huzarenstuk geweest. Dit boek is effectief op slechts enkele maanden tijd tot stand gekomen.

Dat is geen record! Jan Van den Berghe, Gentenaar, journalist, acteur, bokscomentator en zogezegd royaltywatcher heeft ooit op 48 uur tijd een boek geschreven over koning Boudewijn. Er stonden wel veel foto's in, maar toch...een straffe prestatie.

'Waarom moest het zo rap gaan?' zult u vragen. Wel, oorspronkelijk was afgesproken om aan die biografie te beginnen als ik eens tijd en goesting had. Dus na Lène, na Anseele en na een lange rustperiode. Het *presseerde* immers niet, want Freek bevestigde herhaaldelijk dat hij nog niet zinnens was om dood te gaan.

Maar eind april dit jaar, kreeg ik een telefoontje van Freek, die me wist te vertellen dat hij eind november een *Handje* van de Gentsche Sosseteit zou krijgen. Ik ging wat navraag doen bij Cultuur Gent en daar kreeg ik te horen dat Freek tijdens de week van het Gents, zijn *Loatste Koeferaangse* zou geven en uitgebreid gevierd zou worden.

Voor mij was het toen duidelijk dat dit boek er nog in 2019 moest komen.

Dus moesten we onze turbo aanzetten. Want er stond nog geen letter op papier. Ik had nauwelijks onderzoek gedaan. Ik heb die zomermaanden dus echt geleefd zoals een student in de blokperiode. Maar het is ons gelukt. Yes, we did it!!

Dit boek schrijven was ook om nog een andere reden geen gemakkelijke klus voor mij. Dit is mijn eerste biografie van iemand die nog in leven is. Dat is een stuk moeilijker, want doden geven gewoonlijk geen commentaar op hetgeen ge schrijft.

Bovendien is schrijven over een schrijver ook niet simpel. Want elke schrijver heeft zijn eigen stijl. Freek is een zeer begenadigde auteur. Maar met een andere stijl dan de mijne. En dus was het soms een

beetje zoeken om een tekst te brouwen waar we alle twee tevreden over waren

Ondanks al die uitdagingen, zijn we zeer fier dat we u hier vanavond toch een werk kunnen aanbieden waar zowel Freek als ik ten volle achter staan en zeer tevreden mee zijn.

Ten tweede wil ik even met u nadenken over het bewaren van typisch Gent erfgoed. Volgens mij is Gents erfgoed koesteren en bewaren veel ruimer dan in het openbaar een evoluerend dialect spreken.

En dan heb ik het over het levendig houden van de herinnering aan belangrijke Gentenaars, aan mensen die iets voor Gent en voor de Gentenaars betekend hebben.

Om een voorbeeld te geven: hoe zorgen we ervoor dat de Gentenaars over 50 jaar nog weten wie Luk De Bruyker was?

Dat is niet zo gemakkelijk.

Freek en zijn schrijvende generatiegenoten hebben voor hun werken over bijvoorbeeld Tamboer of Theo Dhaese nog de gouden tijden gekend toen er nog kleine uitgeverijtjes bestonden die bereid waren boeken over een lokaal onderwerp uit te geven in een beperkte oplage. Die tijd is jammer genoeg al lang voorbij.

Vandaag is een beginnend non-fictie auteur die iets wil schrijven over een Gents thema, gedwongen dat in eigen beheer te doen. Dat wil dus zeggen dat hij of zij het financiële risico zelf moet dragen. Bovendien moet hij of zij moederziel alleen zijn of haar boek promoten. En begin daar maar eens aan als je onbekend bent!

Om de omvang van dat financiële risico even te illustreren met een voorbeeld. Als ik u zeg dat ik alleen al met het geld dat ik in mijn

eerste boek, de biografie van Vina Bovy, heb gestoken – en dat ik nog lang niet terugverdiend heb – dat ik samen met mijn vrouw een cruise rond de wereld had kunnen maken, dan is dan niet overdreven.

We hadden in Sidney kunnen inschepen op de Magnifica om 45 dagen later, via exotische oorden zoals Indonesië, Singapore, Sri Lanka, Oman, Jordanië en Egypte in Genua aan te meren. We hadden voor dat geld zelfs een kajuit met een balkonnetje gehad. We hadden nog overschot gehad om overal waar we aan land gingen royaal drinkgeld uit te delen.

En dat is jammer, want er zijn nog heel veel Gentse figuren en gebeurtenissen uit de geschiedenis van deze stad, die dringend moeten beschreven worden, zodat we ze van de vergetelheid kunnen redden.

En dat kan alleen maar als een uitgever daartoe bereid is. En zo'n uitgevers zijn er vandaag niet.

Nu is het inderdaad zo dat de stad kan helpen – dat doet ze trouwens ook – met haar subsidies voor niet-periodieke publicaties. Maar ik zou u met de cijfers kunnen aantonen dat dit eigenlijk amper voldoende is om een vormgever en misschien nog corrector te betalen.

Ik wil hier zeker niet pleiten voor meer subsidies voor beginnende schrijvers – er is nu al niet genoeg geld meer om de rusthuisbewoners een verse maaltijd aan te bieden – maar ik denk dat ik een idee heb voor een andere manier om erfgoedpublicaties te ondersteunen.

De bevoegde schepen kan hij zich misschien laten inspireren door wat de provincie doet met haar erfgoedprokkels.

De erfgoedspokkels van de provincie zijn toegankelijke en heel erg verzorgde brochures van 16 pagina's. Stuk voor stuk interessante publicaties over waardevolle gebouwen of historische sites, die gratis of voor 1 of 2 euro beschikbaar zijn op de locatie waarover het gaat. Samen met Marijke Mortier heb ik er zo eentje geschreven over de Sint-Salvatorkerk.

Die erfgoedspokkels gaan dus over materieel erfgoed: over kloosters, kerken, molens, bijzondere huizen. Er is er toch eentje – slechts ééntje – dat over immaterieel erfgoed gaat, namelijk over de Gentse auteur en Nobelprijswinnaar Maurice Maeterlinck.

En dus wil ik hier een ballonnetje oplaten. Zou de Stad zich niet door die erfgoedspokkels laten inspireren om dergelijk genre publicaties te promoten, maar dan over personen – over belangrijke Gentenaars – in plaats van over gebouwen.

Sta mij toe van een paar suggesties te doen:

Ongetwijfeld heeft de stad personeel middelen op het vlak van drukken, vormgeven en redactie. Hetzij dat ze die middelen en dat personeel zelf beheert, hetzij dat de Stad raamcontracten heeft lopen met privefirma's. Is het niet mogelijk om die middelen aan te wenden om de kostprijs van een dergelijke publicatie maximaal te beperk. Die boekjes zouden dan aan een zeer democratische prijs kunnen worden verkocht in de stadswinkel, in de stadsmusea en in de bibliotheek, zodat er ook inkomsten terugvloeien naar de stad.

De auteur zal hier niets aan verdienen, maar dat is normaal in het boekenvak. Maar hij loopt geen financieel risico meer. En – om hetzelfde voorbeeld te gebruiken –het zorgt ervoor dat over 50 jaar, iemand - wiens ouders altijd over Luk De Bruyker spraken, naar de bibliotheek kan gaan om uiteindelijk te weten te komen wie dat idool van zijn ouders juist was.

Dames en heren, ik denk dat ik best afrondt. U zit allemaal op hete kolen om het boek te kunnen inzien, om te kunnen bijpraten met een drankje en om naar huis te gaan, want....misschien is de Goede Sint al langs geweest.

Sta mij toe van nog twee dingen te doen, het duurt maar enkele seconden :

Ik wil nog graag de eerste exemplaren van het boek uitdelen aan de mensen die eraan meegewerkt hebben, en ook, één iemand zeer speciaal in de bloemetjes te zetten. De vrouw die mij nu al voor de vierde keer bijstaat met al haar fotografisch talent: Joke Van Damme!

En u, talrijk opgekomen publiek,

Bedankt voor uw aandacht